

[Sundhedsministeren]

fra hovedstadsområdet. Arbejdsgruppen har i en redegørelse fra juni 1989 peget på en række organisatoriske, personalemæssige, økonomiske og lands- og regionplanmæssige vurderinger, som må indgå i overvejelser om udflytning. Arbejdsgruppen har dog ikke udpeget enkelte statsinstitutioner som udflytningsegnede eller anvist konkrete geografiske placeringer.

Udgangspunktet for arbejdsgruppens arbejde var et svar fra statsministeren til Finansudvalget den 15. august 1988, hvori det bl.a. blev tilkendegivet, at statslige institutioner i mange tilfælde udmærket kan placeres uden for hovedstadsområdet.

Jeg har på denne baggrund besluttet at nedlægge en arbejdsgruppe, som nærmere skal undersøge mulighederne for at gennemføre en udflytning af Sundhedsstyrelsen fra det indre København. Arbejdsgruppen, der omfatter repræsentanter fra Sundhedsministeriets departement og ledelse og medarbejdere i Sundhedsstyrelsen, forventes at fremkomme med en redegørelse den 1. december 1989.

Spm. nr. S 148

Til *sundhedsministeren* (2/11 89) af:

Erling Christensen (S):

»Er de i ministerens svar på spm. nr. S 84 nævnte ydelser (læge, tandlæge, sygehusophold m.v.) for danskere bosat i udlandet gratis, eller skal de pågældende efterfølgende yde nogen form for betaling?«

Svar (9/11 89):

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Ydelser efter lov om sygehusvæsenet og lov om svangerskabshygien er i tilfælde af pludselig opstået sygdom, barsel m.v. eller pludselig forværring af kronisk lidelse under midlertidigt ophold i Danmark gratis for de pågældende.

For personer, der i henhold til bestemmelserne i nordisk konvention om social sikring eller EF-forordning nr. 1408/71 har ret til ydelser efter lov om offentlig sygesikring under midlertidigt ophold her i landet, vil der gælde et ligestillingsprincip. Det betyder, at de pågældende får ret til lovens ydelser på samme betingelser som personer, der har bopæl her i landet. Det følger heraf, at lægehjælp på de efter sygesikringslovgivningen fastsatte vilkår vil være gratis, medens der for tandlægehjælp m.v. vil være

den samme egenbetaling, som gælder for personer med bopæl i landet.

Danskere, der er bosat i lande, hvormed Danmark ikke har indgået en aftale om social sikring m.v. under midlertidigt ophold, skal selv betale for sygesikringsydelser under ophold her i landet.

Spm. nr. S 149

Til *indenrigsministeren* (2/11 89) af:

Erling Christensen (S):

»Vil ministeren i fortsættelse af svaret på spm. nr. S 86 give en uddybning af, hvorledes folketingsvalglovens § 2 om stemmeret for danskere bosat i udlandet skal fortolkes?«

Begrundelse

Spørgeren ønsker især ministerens vurdering af, hvor lang tid et midlertidigt ophold kan strække sig over, hvilke uddannelsesøjemed der nærmere kan komme på tale, samt om en danskers udsendelse i traineestilling i et dansk firmas udenlandske filial bevirker, at valgretten bevares.

Svar (9/11 89):

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Den nærmere fortolkning af folketingsvalglovens § 2, stk. 2, foretages af Valgretsnettet, der er nedsat i henhold til folketingsvalglovens § 17, og som er uafhængigt af indenrigsministeren. Valgretsnettet træffer afgørelse i følgende sager, jf. folketingsvalglovens § 16, stk. 2:

1) Ansøgninger om optagelse på folketingsvalglisten fra danskere, der har opholdt sig i udlandet i mere end 4 år, og hvor det derfor ifølge folketingsvalgloven beror på en konkret vurdering, hvorvidt udlandsopholdet kan anses for midlertidigt.

2) Ansøgninger om optagelse på folketingsvalglisten fra danskere, der midlertidigt opholder sig i udlandet, men hvor det kan give anledning til tvivl, hvorvidt de pågældende tilhører en af de persongrupper, der er nævnt i folketingsvalglovens § 2, stk. 2.

Ifølge Valgretsnetts praksis kan et udlandsophold på mere end 12-13 år i almindelighed ikke anses for midlertidigt. Spørgsmålet om, hvorvidt et udlandsophold kan anses for midlertidigt, beror i øvrigt på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde.